

birnak elegendő kereskedelmi tájékozottsággal.

**Fernbach Károly:** Mi történik a felesztendővel ezelőtt rekvirált gabona árával?

**Ghillány:** Azt hiszem, a képviselő ur téved, mert csak öt hónap óta van rekvirálás.

A miniszter ezután a *jövő termés* kérdésével foglalkozik. A jövő évi termés biztosítását aként akarja megoldani, hogy a kormánynak feltétlenül rendelkezésre álljon az a gabonamennyiség, amely a hadsereg és a közfogyasztás ellátására föltétlenül szükséges. (Élénk helyeslés.) Igyekezni fog intézkedésekkel biztosítani, hogy indokolatlan üzérkedés a közgazdasági élet menetét ne zavarja. Az áru piacra hozatalát úgy gondolja, hogy bizonyos határidőhöz kötött prémiumrendszer alapján történjék a forgalombahozatal.

A részletekről nem kíván még nyilatkozni, mert az ellenzék képviselőivel behatóan meg fogja vitatni ezeket a kérdéseket és csak azután fog intézkedni. (Élénk helyeslés.)

**Laehne Hugó** azt fejtegeti, hogy az élelmiszerhiányt a múlt évi rossz termésbeeslés okozta.

**Vázsonyi Vilmos** azzal kezdi beszédét, hogy a miniszterelnök a hőseink homlokára babért font. Ő babér helyett jogot kér, nem jutalomképen, hanem az igazság kedvéért. A miniszterelnök elismerte, hogy mindenki teljesítette kötelességét, ennek tehát a konzekvenciáját a nép elvárja. Lehetetlen elutasítani a választóigtól azokat, akik életüket és vérüket kockáztatták a hazáért. A választól jog egyébként is csak közjogi erő, amivel boldogá még senkit nem tettek. Nevetséges, hogy itt harminc éves korhatárt szabnak, amikor a tizennyolc éveseket a harcra küldjük.

Figyelmezteti a miniszterelnököt, hogy a Szózat nemcsak azt mondja: „Hazádnak rendületlenül“, hanem azt is: „Nem lehet, hogy ennyi sziv, hiába onta vért“.

**Ráth Endre** azt fejtegeti, hogy a sebesülteket gyorsabban kell szállítani a kórházakba.

**Ábrahám Dezső** a moratóriumról és a joggazdasági bajokról, **Polónyi Géza** pedig az általános választóijgról beszélt.

**Sándor János** belügyminiszter reflektált a megjegyzésekre. A sebesült pontos ellátására vonatkozólag minden lehető gondoskodás megtörtént.

A képviselőház ezután a javaslatot általánosságban elfogadja, majd a részletes tárgyalás következik.

Az illető szakasz tárgyalásánál **Teleszky János** pénzügyminiszter szólalt fel. Arra kell törekednünk, — mondja, — hogy ne szoruljunk külföldi kölcsönre. A rokkantak ellátását is meg kell oldani.

**Gróf Tisza István** miniszterelnök **Esterháznak** a rokkantakra vonatkozó indítványát, ugyszintén **Mezőssyét** is, amely a közvetítő kereskedelem lehető kiküszöbölésére hívja fel a kormányt, elfogadja. *Ezután a képviselőház az indemnítást részleteiben iselfogadja.*

Az ülés végén **Beöthy Pál** elnök bejelentette, hogy **Pflanzner-Baltin** hadseregparancsnok levélben értesítette, hogy **Désy Zoltán** március 24-én nyomáveszett. Az esetek között találtak egy hadnagyot, akinek leírása Désyre illik. Az elnök szerint kevés remény van arra, hogy Désyt viszontláthassuk. A képviselők állva hallgatták végig az elnök bejelentését, amely általános részvétet keltett.

## Uj offenzivánk diadala a régi taktika fölött.

— Pozíció harcok helyett, nyílt támadás. —

(Saját tudósítónktól.) Nyugatgalíciai akciónk célját, irányát és eddigi sikerének jelentőségét mindnyájan részben tudjuk, részben érezzük. Hindenburgnak óriási közös frontunk legszélső balszárnyán, messze, fent északon lepergő vállalkozását azonban titokzatossá környékezi s még csak megközelítően sem világít bele az a kétségtelen tény, hogy operációja fölötté eredeti ötlettel gazdagította a meglepetésekben amugy is dúskáló világot.

Enlékezetes dolog, hogy a februárban lezajlott téli mazuri győzelem eredménye az volt, hogy a német seregtettek Varsó magasságától föl a Keleti-tengerig orosz földre nyomultak előre, egész az erősségekkel tele-spékelt Narev—Bobr—Nyemen folyók vonaláig, melyek Oroszország természetes védelmi mesgyéjét alkotják a szláv birodalomnak Nyugateurópa testébe erősen benyuló nyugati frontján. Ezen — a Varsótól Kovnóig — 400 kilométer hosszú fronton az oroszoknak nem kevesebb mint kilenc egymást jóformán oldalozó, már békében kiépített nagyobbstíli erősségük van, melyek délről észak felé haladva: Sierock, Pultuszk, Rozsan, Osztrolenka, Lomza, Ossovec, Grodnó, Olita és Kovnó. Ezeknek egyik éppen nem másodrendű föladata a Varsó-Bielosztok-Grodnó-Vilna és Dünnaburgon át Pétervár felé vezető kettősvágányu vasut védelme, tehát épp ama vasuté, melyet most Hindenburg csapatai elértek.

Itt is az ugynevezett pozíció-harc állandósult, mely elfoglalt állásokért és ezekben az állásokban folyik. A világháboru eddigi harctéri eseményei fittyet hánytak az elméletek-

nek és szabályoknak és elveknek, megszüntetni látszottak egyes fogalmakat. Az ellenfél mindenütt több, egymás mögött elkészített védőállással rendelkezett és így, ha az első ily állásból sikerült is kivetni, a második védővonal előtt azután összeomlott, megakadt az *offenziva*, csüttörtököt mondott az áttörés s így természetesen az átkarolás is, mely az áttörésnek organikus velejárója.

A helyi eredményt elért félnek vagy vissza kellett mennie régi állásába, mert maga került oldalozó tűzbe, vagy a nyert területen beásta magát és néhány kilométerrel előbbre ugyan, de újból kezdetét vette a *fején felül beásott emberek pozíció-harca*.

Az egyedüli kivétel Hindenburg volt, a ki a két mazuri csatában és Lodz körül csakugyan *átkarolt, áttört és bekerített*. És pedig az első esetben — mert gyengébb volt — előbb frontálisan lekötötte az ellenséget, hogy azután átkarolhassa, a második mazuri csatában pedig, — ahol már egyenlő erős volt az ellenféllel — megengedhette magának, hogy előbb csinálta az átkarolást és azután látott hozzá az erőteljes homloktámadáshoz. Ám ezután az ütközet után — mint említettük — a Visztulától délre is, északra is, a pozícióharc lett az uralkodó, aminek eredménye, hogy mindkét fél a mai napig megtartotta ekkor elfoglalt bevehetetlen állásait. látszik, egyetlen érzékeny pontja maradt a frantnak: a keleti tengerrel szomszédos szárny.

Klausevitznél, a száz év előtt élt nagy porosz katonájónál olvashatjuk, hogy „a harc mindig bizonyos emberi gyöngeségeket föltételez és és ellenük irányul“. Ám ezeket

a gyöngeségeket föl kell ismerni és ki tudni használni s ez teszia a hadvezetést *hadvezérré*. Nemcsak a politika, a hadvezetés is az exigenciák tudománya! A kurlandi betörésnek, de nyugatgalíciai sikerünknek is egyik főérdekesége éppen az, hogy a sok hónapos pozícióharc után ismét *vissza tudta adni a mozgó, a nyílt terepen vívott harcoknak a maga súlyát, fontosságát* és taktikai hitelét, sőt annak ellenére, hogy a két frontszakasz egymástól ugyancsak távol esik, megszüntnek hitt sztratégiai értékeket revellált. Nyugatgaliciában *benyomtuk a zoros frontot*, Kurlandban Hindenburg *átkarolással, átszárnyalással fenyegeti az orosz jobbszárnyat!*

Wenninger tábornok azt mondja, hogy igen ritka a sikerült áttörés és hogy Napoleonnak is csak elvétve sikerült s csak akkor, ha nagy frontszélességben tudta visszavetni az ellenséget és csapatait bőséges tüzérségi tűz támogatta és bőséges rezervák állottak rendelkezésére. Ugy északról, mint nyugatgalíciai frontunktól egyre kedvező hírek érkeznek. Az közönség azonban öröme ellenére talán nagyobb zsákmány híret várta, mert megszokta ezt a mazuri csaták idejében. Ám most más a helyzet és más célok kell, hogy a hadvezetés előtt lebegjenek. Minden akciónál a részleges siker momentán kihasználása s csak ezután lépnek ismét előtérbe az operatív momentumok. A hadvezetés csakugyan az exigenciák tudománya. A hadvezérnek sok módszer áll a rendelkezésére, de egyet sem szabad az égiszóni hagyni, amiért az már máskor bevált, mert a háboru eleven élet s az alkalmazkodásban rejlik a hadvezetés művészete és nem a sémában.

## Megnyílt a hadbavonult művészek kiállítása.

(Saját tudósítónktól.) Csüttörtökön délelőtt tizenegykor nyílt meg a szegedi ezredeknél hadbavonult képzőművészek kiállítása a kultur palotában. A tárlatot jótékonycélra rendezték és a bevétel tekintélyes részét a rokkant katonák felsegélyezésére fordítják. A megnyitáson szép számu és előkelő közönség jelent meg, amely igazi lelki gyönyörűséggel élvezte a megnyitás alkalmából rendezett koncertet és érdeklődéssel nézte a művészi értékű képeket, szobrokat. Egy pillanatra el is feledte mindenki, hogy ennek az örvendetes művészi eseménynek a háboru ad aktualitást; ennek köszönhető, hogy Szeged kulturális élete fellendül és országosan elismert művészek itt lépnek mostan kiváló produktumaikkal a közönség elé.

A kiállítást **Fesztl Lohel** altábornagy, kerületi parancsnok nyitotta meg. A kerületi parancsnok megnyitó beszédében üdvözölte a közönséget és a hadbavonult művészeknek köszönetét fejezte ki, hogy a nemes célra tárlatot rendeztek. Ezután a honvédszenekar hangversenye következett.

**Fichtner Sándor** karmester precíz dirigálásával a zenekar Haydn B. dur szimfoniáját, Godard szimfónikus költeményét a „Nikia“-t és Mendelssohn „Hebridák“ nyitányát játszotta el. Fichtner Sándort, a kiváló karmestert utolsó szimfónikus koncertje alkalmából, tisztelői babérkoszorúval lepték meg. Ezután **Kiss Gyula**, Chopin zongora-versenyét (E-moll) játszotta el értékes mű-